

og at Nedgangen i de sidste 5 Aar er saa stor, at den er gaaet ned til under Halvdelen. Tænker man sig en fortsat Nedgang i de følgende Aar, væder det ikke længe, inden dette store Statsaktiv ikke er en Dre værd med Hensyn til at give Indtægt, men endog saa kan kræve Tilskud. Og saa af dette Hensyn mener jeg, at det kunde være hensigtsmæssigt, om dette høie Thing saavel som det andet Thing tog Sigte paa, at hele den lovgivende Myndighed fik Statsbanernes Bestyrelse under sig.

Steel: Den Gang det foreliggende Lovforslag var til Behandling i Fjor her i Landsthinget, tillod jeg mig med et Par Bemærkninger at klare min Stilling til Sagen. Jeg fremsatte den Gang forskjellige Anker, væsentligt mod den Retning, som er foreslaaet i Lovforslaget, og disse Anker fastholder jeg fuldt ud i dette Dieblit. Hvis det var faldet i min lykkelige Lod at gjøre noget Valg mellem de mange Jernbaneønsker, som vist ikke ere den høitærede Indenrigsminister ganske ubekjendte, saa tror jeg næppe, at jeg havde gjort det Valg, som er gjort i det her foreliggende Lovforslag. Jeg nærer den Tro, at der er Jernbaneønsker, som vistnok have en Del mere Berettigelse til at komme frem end dette her, idet der fra de respektive Egne kan ventes et stort, ja endog et meget betydeligt større Bidrag end her er paaregnet fra dette Distrikt, og som følge deraf er Rentabiliteten adskillig bedre sikret. Smidlertid, Lovforslaget foreligger, og jeg er den høitærede Indenrigsminister taknemlig for, at han har bragt det frem, idet jeg er overbevist om, at jeg fuldt ud vil kunne sympatisere med det under en forandret Form; jeg siger en forandret Form; thi det er Retningen af Banen, Endepunktet Høbro, med hvilket jeg ikke sympatiserer. Jeg tillod mig at fremsføre i Fjor, og jeg fastholder det i Aar, at der sker en Uret mod den nordligere Del af Egnen ved at benytte Høbro som Endepunkt. Der deles ikke, som man kalder det, Ret og Skjel blandt alle Parter, man fratager forskjellige Byer deres Opland og lader det gaa ud over de mange store Foretagender, som paa Samfærdselsvæsenets Omraade ere stete saavel gjennem Kommunerens som Amtsaadens Initiativ. Jeg ønsker Banen ført til Arden. Ganske vist staar der i Motiverne, at der er betydelige tekniske Vanskeligheder herved, jeg nærer dog den Tro, at de ikke ere større end at Ministeren vil være i Stand til at overvinde dem. Der staar endvidere i Motiverne, at man antager at kunne trække den frugtbare og rige Del af Hanherrederne ned

mod Syd. Jeg tror, at det er en Illusion. Saa længe Hanherrederne ikke se deres Duffers Maal med Hensyn til en særlig Jernbane hos dem oplydt, tror jeg, at de saa vidt det er dem muligt, ville benytte Vandveien, og de Exportartikler, de have, ere jo af den Art, at de skulle bringes til det fremmede Marked hurtigst mulig og maa som følge deraf søge en god Exporthavn. Den tilbyder Aalborg, saa meget mere som der i de senere Aar ved betydelige Offre fra Kommunens Side er foretaget en god Udgravning ved Hals Barre og ved Limfjordens Udløb. Idet jeg altsaa gjentager, at jeg vil støtte Lovforslaget under en forandret Form, tillader jeg mig at udtale det Haab, at det efter at have været i Udvalget, hvad jeg antager det kommer, vil træde ud i en saadan Skikkelse, at jeg kan give det min fulde Tilslutning.

Suel: Jeg veed ikke, om jeg hørte feil, men det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Vendsyssel (Madjen), der talte om Løgstør- og Høbrobanen, brugte det Udtryk, at Ribe By ønskede at faae Banen fjernere fra sig end projekteret. Det er ganske rigtigt, at hvis den overhovedet skal have en Bane, som ikke gaar ned til den selv, ønsker den den saa fjernt som mulig fra sig selv, thi derved kommer det nærmeste Opland ikke med ind under Jernbaneomraadet, men det er noget helt Andet. Jeg føler mig overbevist, om — efter som jeg staar i Forbindelse med Jernbanekomiteen i Byen — at der er et levende Duffe om, at Byens Interesser maa blive varetagne her, og jeg fastholder mit Duffe om at det maa ske. Det ærede Medlem kom med nogle Bemærkninger om Rentabiliteten af Jernbanerne. Jeg antager, at der vil blive svaret paa dem fra et andet Sted, men jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det er en løierlig Klage nu, at de forrente sig saa lidt. I sin Tid, da det sjællandske Jernbaneselskab drev Banen, løb der et almindeligt Raab rundt omkring fra og nævnlig fra os Syder, om at den sjællandske Jernbanebestyrelse drev dem med partikulære Hensyn til Aktionærernes Interesser. Hvis det forholdt sig saa, laa deri et Fingerpeg imod, at Statens Interesser muligvis ikke bleve saa godt varetagne som nu, da de ere i Regjeringsens Haand, og jeg vilde ganske overordentlig nødig have, at de Fremskridt, der ere stete, netop under det nuværende Regimente, og som vi Syder mest af Alle bør sætte Pris paa, nu paa Grund af et simpelt Pengepørgsmaal skulle blive tagne fra os. Den Rytte, vi have af en udvidet Jernbanedrift, er langt større end